

# РЕШЕНИЕ

№ 4970

гр. София, 25.09.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,**  
в публично заседание на 10.09.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Маргарита Немска**

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **4181** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба вх.№ Е-13-273-19/13.05.2020г. по описа на КЕВР от [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] 9009, район В. В., В. Т. –Е, [улица] чрез адв.Н. Банков с адрес на кантората – [населено място], [улица], ет.2 и адрес за кореспонденция [населено място], [улица], ет.2 срещу Решение Ж-266/23.04.2020г. на КЕВР, с което на [фирма] са дадени задължителни указания в 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да анулира начислените на основание протоколи № 1105936/22.10.2019г. и № 59/27.01.2020г. количества електрическа енергия, отразени в „Становище за начисление на електрическа енергия“ от 06.02.2020г. и фактура № [ЕГН]/12.02.2020г., издадени на г-жа П. Н. Д. за клиентски № [ЕГН] за обект, находящ се на адрес - [населено място], ул.“Д-р Б.“, [жилищен адрес]0, ап.57

В жалбата се сочи, че оспореното решение е незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и несъответствие с целите на закона. Твърди се, че КЕВР е постановила обжалвания съдебен акт извън пределите ѝ на компетентност, тъй като е разгледала и решила гражданскоправен спор подведомствен на граждански съд, касаещ конкретно парични задължения за плащане във връзка с консумирана ел.енергия по фактура с № [ЕГН]/12.02.2020г. Жалбоподателят сочи, че спорът за недължимост на платените

суми е гражданскоправен и административният орган няма компетентност да се произнася по отношение на начислените с цитираната фактура суми и тяхната дължимост. Твърди се, че дадените указания по своята същност представляват принудителна административна мярка по смисъла на чл.201 от ЗЕ.

С оглед изложеното моли съда да постанови съдебен акт, с който да обяви оспореното решение за нищожно, респективно да го отмени. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата и моли оспореният административен акт да бъде отменен. Претендира разноски по делото.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата и моли съда за потвърждаване на решението. Подробни доводи относно неоснователността на жалбата излага в представените по делото писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – П. Н. Д., не изпраща представител и не взема становище по същество на спора.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 61 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Заинтересованата страна П. Н. Д. е клиент на [фирма] от 23.08.2019 г. за обект с абонатен № [ЕГН], находящ се на адрес: [населено място], ул. „Д-р Б.“ № 12, ап. 57. Консумираната в обекта електроенергия се ползва за битови нужди.

Във връзка с подадено заявление за встъпване в договорни отношения с вх.№ 5197515/22.08.2019 г. обектът е посетен от служители на дружеството на 23.08.2019г. При извършената проверка са записани показанията на електромера. Съставен е Констативен протокол с № 1045077/23.08.2019г.

На 22.10.2019 г. от служители на [фирма] е направена проверка на електромер с № 1114021666896526, тип ME 162-DIA42 5/85 230V А 2Т и схема на свързване, в присъствие на свидетел. В хода на проверката електромерът е демонтиран, поставен в безшевна торба, запечатана с пломба № 560935, за предоставяне в Български институт по метрология (БИМ). Монтирано е ново СТИ с фабричен № 1127021904070971. За документирание на установеното, както и за предприетите действия е съставен Констативен протокол с № 1105936/22.10.2019 г., подписан от свидетел. При извършената проверка на 22.10.2019г. заинтересованата страна П. Д. не е присъствала, не е присъствал и неин упълномощен представител.

Демонтираният електромер е предаден за експертиза, в запечатана метрологична торба, в БИМ РО на ГД МИУ - [населено място]. Резултатите от експертизата са отразени в Констативен протокол с № 59/27.01.2020 г., като в заключение е записано: „При софтуерно четене е установена външна намеса в тарифната схема на електромера. Наличие на преминала енергия на тарифа 15.8.3 - 0026543,546 КМ, която не е визуализирана на дисплея.“

След получаване на констативния протокол, въз основа на резултатите и заключението на БИМ от [фирма] е изготвено „Становище за начисление на електрическа енергия“ съгласно разпоредбите на чл. 55 от ПИКЕЕ, който гласи: „В случаите, в които се установи, че са налице измерени количества електрическа енергия в невизуализирани регистри на средство за търговско измерване /СТИ, електромер/ операторът на съответната мрежа начислява измереното след монтажа на

СТИ количество електрическа енергия в тези регистри." Установеното количество електрическа енергия в невизуализирания регистър е 0026543,546 kW, разделено пропорционално на дните (от датата на монтажа до датата на демонтажа). Електромерът е предоставен от завода производител с начални нулеви показания по всички регистри и наличието на движение по тарифа 15.8.3. е вследствие на неправомерна препараметризация.

Електромер с фабричен № 1114021666896526 е монтиран на 10.10.2016 г. и демонтиран на 22.10.2019 г. Периодът е 1107 дни. Количеството енергия в невизуализирания регистър е 26543 kW, а средното дневно количество е 23.97741644 kW.

Начисленото количество електрическа енергия за обекта на заинтересованата страна Д. е за периода от датата на встъпване в договорни отношения - 24.08.2019 г., до датата на проверката - 22.10.2019 г. Средно дневното количество е 23.97741644 kW, а начисленото количество за посочения период е 1438.644986 kW. Издадена е фактура с № [ЕГН]/12.02.2020 г. на стойност 287,34 лв.

С писмо изх.№ 57095\_КП1105936\_2/12.02.2020г. заинтересованата страна е уведомена за направеното преизчисляване на количеството потребена електрическа енергия в обект с абонатен № [ЕГН], за издадената фактура с № [ЕГН]/12.02.2020 г. и за вариантите за заплащане на задълженията.

На 21.02.2020г. П. Д. е депозирила жалба в КЕВР като е възразила срещу съставената фактура, възразила е, че не е уведомена за промяната на електромера, не е присъствала на демонтажа на стария електромер и монтажа на новия електромер.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Решение № Ж-266/23.04.2020 г. е връчено на жалбоподателя на 28.04.2020г. Жалбата, с която се оспорва решението е подадена чрез КЕВР на 12.05.2020г./ лист 23 от делото/ , в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК. [фирма] е активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт и по този начин са накърнени интересите му.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № Ж-266/23.04.2020г. е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган - КЕВР, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 2 и ал. 7 от ЗЕ, чл. 142, ал. 1, т. 2 и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за

законосъобразност на акта. В тази връзка възраженията за нищожност на акта, посочени в жалбата са неоснователни.

В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ, редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.). В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение. Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че с оспореното решение са дадени указания, които по своята същност са принудителна административна мярка, а редът за налагане на ПАМ не е спазен.

В конкретния случай е проведено производството по разглеждане на жалби, а не производство по налагане на ПАМ по чл. 201-204 от ЗЕ. Никъде в процесното решение не е посочено, че КЕВР е провеждала процедура по налагане на ПАМ, относно жалбоподателя. В разглежданият случай тази процедура е неотнормирана, като диспозитива на решението съответства напълно с изложените в него мотиви. Видно от съдържанието на жалбите подадени от г-жа Д. в качеството ѝ на потребител на електрическа енергия и абонат на [фирма], са направени оплаквания относно несвоевременно неуведомяване за извършена проверка на електроизмервателния уред, както и неуведомяване за неговата смяна от служители на [фирма].

Следва да се отбележи, че КЕВР е изпълнила задължението да конституира страните в производството и да събере всички относими доказателства по спора, като очевидно дружеството - жалбоподател е изпратило становища по жалбите на г-жа Д. съответно с изх.№ 5346235/27.02.2020г. и с изх.№ 5366889/24.03.2020г.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона: Редът и начините за преизчисляване на количеството електрическа енергия при установяване на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия, или за която има измерени показания в невизуализиран регистър на СТИ, са регламентирани в Правила за измерване на количествата електрическа енергия (ПИКЕЕ), обнародвани в Държавен вестник, бр. 35 от 30.04.2019г./ Нормата на чл.83 ал.2 от ЗЕ предвижда, че ПИКЕЕ се приемат от комисията, по предложение на енергийните предприятия и се публикуват от енергийните предприятия и комисията на интернет страниците им. ПИКЕЕ по своята правна същност представляват подзаконов нормативен акт и са задължителни, както за доставчика на ел.енергия, така и за потребителя. Съгласно чл. 47, ал. 1 от ПИКЕЕ: „Когато при проверка по реда на тези правила се установи грешка над допустимата съгласно наредбата по чл. 28 от Закона за измерванията и наредбата по чл. 7, ал. 1 от Закона за техническите изисквания към продуктите и приложението към тези правила, съответно неизмерване, неправилно и/или неточно измерване или наличие на измерени количества електрическа енергия в невизуализиран регистър на средството за търговско измерване, количеството електрическа енергия се определя съгласно раздел IX от тези правила".

В Раздел IX от ПИКЕЕ са определени редът и начините за преизчисляване на

количеството електрическа енергия.

Според чл. 49 ал.1 от ПИКЕЕ: „При извършване на проверки по реда на тези правила, операторът на съответната мрежа съставя констативен протокол". Съставеният от служители на електроразпределителното дружество Констативен протокол с № 1105936/22.10.2019 г. отговаря на изискванията на чл. 49, ал.3 от ПИКЕЕ, така както е приел и административният орган. Това обстоятелство не е спорно. Едновременно с това при съставянето му не е присъствала заинтересованата страна, ползвател на ел.енергия и клиент на [фирма]. Съгласно чл.49 ал.4 от ПИКЕЕ – „ В случаите по ал.3 в седемдневен срок от датата на съставянето на констативния протокол операторът на съответната мрежа го изпраща на ползвателя с препоръчано писмо с обратна разписка или по друг начин в съответствие с предоставените от ползвателя данни за контакт. Видно от писмените доказателства по делото, констативния протокол № 1105936 е съставен на 22.10.2019г., а е изпратен до госпожа Д. на 12.02.2020г., т.е около 3 месеца и половина, след съставянето му. Неотнормирани са твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя –адв.Г., че срокът не е преклузивен и в тази връзка не са нарушени правата на потребителя да оспори дължимата сума по фактурата по гражданско –правен ред. В конкретния случай, предвидения в правилата 7-дневен срок има уведомителен характер и е предвиден с цел, при отсъствие на потребителя, същият в кратък срок от време да бъде запознат с резултатите от извършената проверка на електроизмервателния уред, за да може своевременно да защити правата си. Жалбоподателят [фирма] е изпратил с писмо с обратна разписка, цитирания протокол едва на 12.02.2020г. без да изтъква обективни причини за неспазване на предвидения в чл.49 ал.3 от ПИКЕЕ 7-дневен срок. Неспазването на срока, несъмнено съставлява нарушение на правилата и неспазване на процедурата, предвидена в чл.49 от ПИКЕЕ, тъй като потребителят не е уведомен своевременно за резултата от извършената проверка.

Съгласно чл. 55, ал. 1 от ПИКЕЕ: „В случаите, в които се установи, че са налице измерени количества електрическа енергия в невизуализирани регистри на средството за търговско измерване, операторът на съответната мрежа начислява измереното след монтажа на средството за търговско измерване количество електрическа енергия в тези регистри."

От предоставените документи по административната преписка е видно, че тарифа 1.8.3/15.8.3 не е била активна и с нулеви показания при монтажа на СТИ с № 1114021666896526.

След като е доказано, че изискванията на чл.49 ал.4 от ПИКЕЕ не са били спазени, то корекция на потребената електроенергия по реда на чл.49 и следващи от същите правила не може да се извърши, както правилно е приел КЕВР. Дадените от КЕВР указания са задължителни и жалбоподателят следва да ги изпълни.

Неоснователни и в пълно противоречие с приложимата правна уредба е възражението на жалбоподателя, че в случая е налице гражданско-правен спор между [фирма] и П. Д.. Жалбоподателката е сезирала КЕВР с възражение срещу начислени количества електроенергия въз основа на обстоятелството, че не е била уведомена за извършената смяна на електроизмервателния уред, а е разбрала, за това и протоколът от 22.10.2019г. ѝ е връчен заедно с фактурата за корекция на сметката за потребена енергия едва на 19.02.2020г. /лист 45 от делото/, а не с твърдение, че не дължи суми на касатора. Видно и от твърденията на самия жалбоподател, сумата по фактура № [ЕГН]/12.02.2020г. на стойност 287,34 лева е заплатена на 06.03.2020г. / лист 40 от

делото/

Съгласно чл. 22 ЗЕ в правомощията на КЕВР е да разглежда именно жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, каквото е и задължението за , изпращане на протокола в 7-дневен срок от съставянето му , когато проверката е извършена в отсъствието на потребителя.

Въз основа на изложеното, съдът намира за обоснован извода на КЕВР,че въз основа на нередовно проведена процедура по чл.49 и следващи от ПИКЕЕ не съществува възможност за корекция на дължимите суми за потребена електроенергия,

По изложените съображения съдът намира, че решението, с което КЕВР е приела жалбата на П. Н. Д. за основателна, съответства на материалния закон и е законосъобразно, поради което настоящата жалба следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора жалбоподателят следва да заплати на ответника –КЕВР, юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 4 от АПК и чл. 78, ал.8 от ГПК вр. чл. 144 от АПК, в размер на по 100/сто/ лева съобразно чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.159, т.4 от АПК и чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд София – град, III-то отделение, 61-ви състав

### **Р Е Ш И:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], срещу решение № Ж-266 от 23.04.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране

**ОСЪЖДА** [фирма] с ЕИК 104518621 да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата от 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

### **СЪДИЯ:**